

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA.

№ 10.

15 maja 1922.

T R E Ś Ć :

ROZPORZĄDZENIA:

	<i>Str.</i>
11. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 kwietnia 1922 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie opoczyńskim w okręgu sądu okręgowego w Radomiu	159
12. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiatach: tureckim i kaliskim w okręgu sądu okręgowego w Kaliszu	159
13. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 maja 1922 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiecie warszawskim w okręgu sądu okręgowego w Warszawie	159
14. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 maja 1922 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie piotrkowskim w okręgu sądu okręgowego w Piotrkowie	160
15. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 maja 1922 r. w przedmiocie tymczasowego sprawowania obowiązków służbowych w sądownictwie Ziemi Wileńskiej przez dotychczasowych funkcjonarjuszów	160

OKÓLNIKI:

Okólnik № 523/B. R./22 w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. zmieniającej niektóre postanowienia ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 436). o uposażeniu sędziów i prokuratorów.	161
Okólnik № 524/II. O. P./22 w przedmiocie zaliczenia służby ochotnikom i poborowym (rocz. 1885—1902) przed i po osiągniętych wieku poborowym.	162
Okólnik № 525/II. O. P./22 w przedmiocie mianowania urzędników sądowych i prokuratorских oraz funkcjonarjuszów niższych	163

Okólnik № 526/B. R./22 w sprawie przyznania jednorazowego dodatku funkcjonariuszom państwowym	164
Okólnik № 527/B. R./22 w sprawie opłacania rachunków za transport więźniów	165
Okólnik № 528/II. K./22 w sprawie zawiadomienia właściwych władz szkolnych o wypadkach wdrożenia przeciwko studentom i słuchaczom szkół wyższych postępowania karnego	166
Okólnik № 529/I. P. K./22 w sprawie opłat od podań wnoszonych przez osoby zamieszkałe na Górnym Śląsku	167
Okólnik № 530/I. P. K./22 w przedmiocie rozciągnięcia na okręgi sądów apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu mocy obowiązującej niektórych okólników i pism okólnych Ministerstwa Sprawiedliwości	168
Okólnik № 531/II. O. P./22 w przedmiocie terminu poboru pensji sierocych	171
Okólnik № 532/II. O. P./22 w przedmiocie przenoszenia na emeryturę funkcjonariuszów państwowych z powodu niezdolności do służby	172
Okólnik № 533/II. O. P./22 w sprawie postępowania z kandydatami notarialnymi w wieku poborowym	172
Okólnik № 534/II. O. P./22 w przedmiocie treści pisma nominacyjnego dla funkcjonariuszów państwowych	173
Okólnik № 535/II. O. P./22 w sprawie zajęć ubocznych funkcjonariuszów państwowych	174
Okólnik № 536/II. O. D./22 w przedmiocie stosowania niektórych przepisów ustawy emerytalnej z 28 lipca 1921 r.	174
Okólnik L. IV. 10 w przedmiocie przedkładania rocznych wykazów czynności	175
Okólnik L. IV. 13 w sprawie wpisywania do rejestru handlowego filji zagranicznych osób prawnych	188

PISMA OKÓLNE:

Pismo okólne № 298/B. R./22 w przedmiocie wykonania ustawy z 7 kwietnia 1921 r. zmieniającej niektóre postanowienia ustawy z 13 lipca 1920 r. o uposażeniu sędziów i prokuratorów.	189
Pismo okólne № 293/II. O. D./22 w przedmiocie powołania do czynnej służby niektórych emerytowanych funkcjonariuszów sądowych	189
Pismo okólne № 295/B. R./22 w przedmiocie zamówień, na które brak zapewnionego z góry pokrycia.	190
Pismo okólne № 296/B. R./22 w sprawie wyjaśnienia okólników № 510 i 518 o przyznaniu dodatku świątecznego dla funkcjonariuszów państwowych	191

RUCH SŁUŻBOWY. 192

11.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 kwietnia 1922 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie opoczyńskim w okręgu sądu okręgowego w Radomiu.

Na zasadzie art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. Praw № 14 poz. 170); zarządzam w okręgu sądu okręgowego w Radomiu co następuje:

§ 1. Przenosi się siedzibę sądu pokoju w Wielkiej Woli do Żarnowa; nadaje się temu sądowi nazwę: „Sąd pokoju w Żarnowie“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 lipca 1922 r.

Minister Sprawiedliwości:

Sobolewski

12.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiatach tureckim i kaliskim w okręgu sądu okręgowego w Kaliszu.

Na mocy art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. Pr. № 14 poz. 170), zarządzam w okręgu sądu okręgowego w Kaliszu co następuje:

§ 1. Wyłącza się z właściwości terytorjalnej sądu pokoju ustkowskiego z siedzibą w Warcie gminę Strzałków i włącza się ją do właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Tyńcu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 lipca 1922 r.

Minister Sprawiedliwości:

Sobolewski

13.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 maja 1922 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiecie warszawskim w okręgu sądu okręgowego w Warszawie.

Na zasadzie art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. Pr. № 14 poz. 170), zarządzam w okręgu sądu okręgowego w Warszawie co następuje:

§ 1. Przenosi się siedzibę sądu pokoju w Wawrze do Warszawy, nadaje się sądowi temu nazwę: „Sąd pokoju XXVII okręgu miasta st. Warszawy“.

§ 2. Wylacza się z właściwości terytorjalnej tego sądu gminę Zagóźdź i włącza się ją do właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Otwocku.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 czerwca 1922 r.

Minister Sprawiedliwości:
Sobolewski

14.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 maja 1922 roku w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie piotrkowskim, w okręgu sądu okręgowego w Piotrkowie.

Na zasadzie art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 roku w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. Pr. № 14 poz. 170), zarządzam w okręgu sądu okręgowego w Piotrkowie co następuje:

§ 1. Znosi się sąd pokoju w Kleszczowie.

§ 2. Wylacza się z właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Woli Kamockiej gminę Wadlew.

§ 3. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Bełchatowie gminy: Chabielice, Kleszczów, Kluki i Wadlew.

§ 4. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Rozprze gminę Kamieńsk.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 czerwca 1922 roku.

Minister Sprawiedliwości:
Sobolewski

15.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 maja 1922 r. w przedmiocie tymczasowego sprawowania obowiązków służbowych w sądownictwie Ziemi Wileńskiej przez dotychczasowych funkcjonariuszów.

1. Wobec objęcia władzy państwowej nad Ziemią Wileńską przez organy centralne Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z ustawą z dnia 6 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 26 poz. 213), Pan Naczelnik Państwa postanowieniem z dnia 4 maja 1922 wezwał Prezesów, Wiceprezesów i Sędziów Izby Kasacyjnej, Sądu Apelacyjnego i Sądu Okręgowego w Wilnie, Prokuratorów przy Sądzie Apelacyjnym i Okręgowym w Wilnie oraz Podprokuratorów przy Sądzie Apelacyjnym w Wilnie, ażeby tymczasowo sprawowali nadal swe obowiązki służbowe jako sędziowie i prokuratorzy Rzeczypospolitej Polskiej do czasu dokonania reorganizacji sądownictwa Ziemi Wileńskiej.

2. Podając do wiadomości powyższe wezwanie Pana Naczelnika Państwa wzywam ze swej strony Sędziów Śledczych, Sędziów Pokoju, Podprokuratorów przy Sądzie Okręgowym, Urzędników kancelaryjnych i więziennych, Pisarzy hipotecznych, Notariuszów, Komorników, Woźnych i Dozorców więziennych, pełniących obowiązki służbowe na obszarze Ziemi Wileńskiej, ażeby obowiązki te tymczasowo nadal sprawowali, jako funkcjonariusze Rzeczypospolitej Polskiej, do czasu w ustępie pierwszym określonego.

3. Zgodnie z art. 74 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, sądy Ziemi Wileńskiej wydawać mają wyroki „w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej“.

4. W najbliższym czasie odbierze Pan Podsekretarz Stanu Ministerstwa Sprawiedliwości w moim imieniu, na miejscu w Wilnie, przysięgę służbową wedle roty przepisanej dla sędziów i rotę przepisanej dla urzędników Rzeczypospolitej Polskiej (rozp. Rady Min. z 22/11 1919 № 89 poz. 486 Dz. U. R. P.) od Pana Prezesa Izby Kasacyjnej, Pana Prezesa Sądu Apelacyjnego w Wilnie i Pana Prokuratora przy Sądzie Apelacyjnym w Wilnie, poczem wymienieni Panowie Prezesi i Pan Prokurator apelacyjny odbiorą rzeczoną przysięgę od personelu bezpośrednio podwładnych im sądów względnie urzędu prokuratorskiego. Pan Prezes Sądu Apelacyjnego w Wilnie odbierze równocześnie rzeczoną przysięgę od Pana Prezesa Sądu Okręgowego w Wilnie, a Pan Prokurator przy Sądzie Apelacyjnym Wileńskim od Pana Prokuratora przy Sądzie Okręgowym w Wilnie. Pan Prezes Sądu Okręgowego w Wilnie odbierze następnie przysięgę od całego podwładnego mu personelu Sądu Okręgowego i Sądów Pokoju oraz od notariuszów, a Pan Prokurator przy Sądzie Okręgowym w Wilnie od całego podwładnego mu personelu urzędu prokuratorskiego. Pan Prokurator przy Sądzie Apelacyjnym Wileńskim odbierze przysięgę od Naczelników Więzień, a ci ostatni od podwładnego im personelu więziennego. Wreszcie Pan Prezes Sądu Apelacyjnego w Wilnie zaprzysięgnie także adwokatów wileńskiego okręgu apelacyjnego.

5. Zarządzenie w przedmiocie personelu dotychczasowego Departamentu Sprawiedliwości Tymczasowej Komisji Rządzącej w Wilnie wyda w moim imieniu, na miejscu w Wilnie, Pan Podsekretarz Stanu Ministerstwa Sprawiedliwości.

Minister Sprawiedliwości:
Sobolewski

OKÓLNIK № 523/B. R./22.

w przedmiocie

wykonania ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. zmieniającej niektóre postanowienia ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 436), o uposażeniu sędziów i prokuratorów.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości w całym Państwie.

Po porozumieniu z Ministerstwem Skarbu i na skutek uchwalenia ustawy z dnia 7 kwietnia 1922, ogłoszonej w Dz. U. R. P. № 26 poz. 214, proszę Panów Prezesów o niezwłoczne zarządzanie wypłaty wszystkim sędziom i prokuratorom, pobierającym dodatki starszeństwa, różnicy pomiędzy kwotą uzupełnienia tychże dodatków, wypłaconą im za czas od 1 stycznia do 30 kwietnia r. b. włącznie na podstawie ustawy z dn. 23 czerwca 1921 (Dz. U. R. P. № 56 poz. 351), a kwotą takiegoż uzupełnienia, przypadającego im na mocy art. 1 nowej ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 przyczem zwrócić należy

uwagę, że obecne uzupełnienie dodatków starszeństwa ma być obliczone na podstawie mnożnika 1700 dla wszystkich sędziów i prokuratorów, bez względu na siedzibę ich urzędowania.

Jednocześnie wypłacić należy różnicę, przypadającą również za czas od 1 stycznia do 30 kwietnia sędziom i prokuratorom, sprawującym czynności kierownicze (art. 2) dodatek prokuratorowski dla podprokuratorów przy sądach okręgowych zaliczonych do grupy I-ej (art. 3) i wreszcie różnicę przypadającą aplikantom na skutek podwyższenia mnożnych w myśl art. 4 nowej ustawy.

Poczynając od 1 maja r. b. uposażenie sędziów i prokuratorów powinno być wypłacane z uwzględnieniem wszystkich zmian, wprowadzonych ustawą z dnia 7 kwietnia 1922 r., przy czym za podstawę wymiaru uzupełnienia dodatków starszeństwa należy brać każdorazowo obowiązujące normy mnożnika dodatku drożyznianego I klasy.

Sumy wypłacone tytułem uzupełnienia dodatku starszeństwa obciążają kredyt § 1 poz. 1-b, podczas gdy zasadnicza kwota dodatku starszeństwa powinna być zarachowywana na § 1 poz. 1 a.

Warszawa, dnia 27 kwietnia 1922 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

OKÓLNIK № 524/II. O. P./22

w przedmiocie

zaliczenia służby ochotnikom i poborowym (rocz. 1885—1902) przed i po osiągnięciem wieku poborowym.

Do Panów Prezesów i Prokuratorów wszystkich sądów oraz Panów Naczelników Więzień.

Poniżej zamieszczony rozkaz Ministerstwa Spraw Wojskowych podaje do wiadomości:

„Ministerstwo Spraw Wojskowych Departament X. Liczba 1849/Tajn. Pob. Odpis. Warszawa, dnia 20 kwietnia 1922 r. Zaliczenie służby ochotnikom i poborowym (rocz. 1885—1902) przed i po osiągnięciem wieku poborowym.

Celem ujednostajnienia zasad, które należy się kierować w przyszłości przy zaliczeniu poszczególnym roczn. (1885—1902) ochotnikom i poborowym służby w wojsku przed i po osiągnięciu wieku poborowego, w ślad za moim rozkazem 1.3504/Pob. z dnia 10/III 1922 r. zarządzam:

Szeregowym ochotnikom, którzy swego czasu wstąpili do W. P., oraz polskich ochotniczych formacji ideowych, t. j. 1, 2 i 3-go korpusu wschodnich legjonów polskich, polskiego korpusu posiłkowego, wojsk polskich we Francji i Włoszech, dywizji gen. Żeligowskiego, formacji polskiej w Syberji, na Murmanie, Odesie i Finlandji oraz Polskiej Organizacji Wojskowej i t. p. i poborowym służbę wojskową zaliczać należy następująco:

A. Ochotnikom przed osiągnięciem wieku poborowego:

1) w stosunku 2 i 3 (za każde 3 miesiące odbytej już służby zaliczyć 2 miesiące), jeżeli mają przynajmniej 2 miesiące służby na froncie,

2) w stosunku 1:2 (za każde 2 mies. odbytej już służby zaliczyć 1 miesiąc) jeżeli mają przynajmniej 3 mies. służby w formacjach linjowych,

3) w stosunku 1:4 (za każde 4 mies. odbytej już służby zaliczyć jeden miesiąc) jeżeli pełnili służbę tylko w kancelarii i urzędach, lub nie mają przynajmniej 3-ch miesięcy służby w linji.

UWAGA. W wypadku, gdy ochotnik nie posiada warunków wymienionych w punkcie 1), zastosować należy do niego pkt. 2), jeżeli zaś nie posiada warunków, wymienionych w pkt. 2), wchodzi w zastosowanie pkt. 3.

B. Wziętym w drodze poboru przed osiągnięciem wieku poborowego:

W stosunku 1:3 (za każde 3 miesiące odbytej służby zaliczyć 1 mies.) jeżeli mają przynajmniej 3 mies. służby frontowej, zaś w stosunku 1:4 (za każde 4 mies. odbytej służby zaliczyć 1 miesiąc) jeżeli nie odpowiadają powyższemu warunkowi.

Wiek poborowy szeregowych (roczn. 1885—1902) rozpoczyna się z dniem 1 stycznia tego roku kalendarzowego, w którym szeregowy kończy lat 20.

Rozkaz powyższy odnosi się bez zmian również do osób, którym przysługuje prawo do służby jednorocznej (art. 87, 88 Tymczasowej Ustawy o powsz. obow. sł. wojsk.).

Za podstawę do obliczenia czasu służby przyjąć należy wyłącznie wojskowy arkusz ewidencyjny.

Celem uproszczenia rachunku liczyć okres czasu ponad pół miesiąca (15 dni) za pełny miesiąc, okresu zaś poniżej tego nie brać w rachubę.

W celu uniknięcia nieporozumień należy się zapoznać z przykładami podanymi w rozk. moim L. 3504/Pob.

Służbę wojsk. szeregowym (poborów i ochotn.) po osiągnięciu przez nich wieku poborowego należy zaliczać w stosunku 1:1 (za każdy dzień odbytej służby zaliczyć i dzień).

Wszystkie dotychczas wydane zarządzenia, rozporządzenia sprzeczne z niniejszym rozkazem anuluję. Kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych: Sosnkowski Generał-Porucznik“.

Warszawa, dnia 26 kwietnia 1922 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

OKÓLNIK № 525/II. O. P./22

w przedmiocie

mianowania urzędników sądowych i prokuratorских oraz funkcjonariuszów niższych.

Do Panów: Pierwszego Prezesa i Pierwszego Prokuratora Sądu Najwyższego, Prezesów i Prokuratorów sądów apelacyjnych i okręgowych w okręgach apelacyjnych warszawskim, lubelskim i Ziemi Wschodnich.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. Ustaw z 1922 r. № 21 poz. 164) postanawiam:

1) Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego — dla swego Sądu a Pierwszy Prokurator przy tymże Sądzie — dla swego Urzędu mianują urzędników sądowych i prokuratorskich na stanowiska służbowe od XII do VIII stopnia służbowego włącznie.

2) Prezesi sądów apelacyjnych — dla swych sądów i Prokuratorzy przy tych sądach — dla swych Urzędów mianują urzędników na stanowiska służbowe od XII do VIII stopnia włącznie. Nadto Prezesi sądów apelacyjnych oraz Prokuratorzy przy tychże sądach mianują urzędników w podległych im sądach okręgowych, względnie urzędach prokuratorskich na stanowiska służbowe IX i VIII stopnia.

3) Prezesi sądów okręgowych — dla swych okręgów sądowych i Prokuratorzy przy tych sądach — dla swych urzędów mianują we własnym zakresie urzędników na stanowiska od XII do X stopnia służbowego włącznie.

4) Wymienione władze mianują również niższych funkcjonarjuszów państwowych dla swych sądów, względnie urzędów prokuratorskich.

Zwolnienia i przeniesienia wyżej wymienionych urzędników należą do władzy mianującej.

Warszawa, dn. 26 kwietnia 1922 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

OKÓLNİK № 526/B. R./22

w sprawie

przyznania jednorazowego dodatku funkcjonarjuszom państwowym.

Do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej oraz wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w całym państwie.

Rada Ministrów uchwaliła w dniu 26 kwietnia 1922 r. przyznać wszystkim funkcjonarjuszom państwowym, mającym stałą siedzibę służbową na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, jednorazowy dodatek w wysokości ogółem 60% uposażenia miesięcznego, wypłaconego za miesiąc maj 1922 r. i składającego się z płacy zasadniczej, dodatku za wysługę lat i studja wyższe, dodatku drożyznianego oraz dodatku reprezentacyjnego i dodatku funkcyjnego za kierownictwo, z wykluczeniem natomiast wszelkich innych dodatków.

Uprawnionymi do otrzymania jednorazowego dodatku są wszyscy funkcjonarjusze państwowi, pobierający uposażenie w myśl postanowień ustaw z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. Ust. № 65 poz. 429—436), komornicy sądowi, którzy pobierają zaliczki na poczet przyszłego uposażenia, tudzież pracownicy kontraktowi, których wynagrodzenie ustalono w myśl zasad zawartych w ust. 3 zarządzenia Prezydium Rady Ministrów z dn. 3/III 1921 r. № 3868 (patrz okólnik № 386 O. I.—21 Dz. Urz. № 12/21), o ile ci wszyscy funkcjonarjusze i pracownicy kontraktowi mają swe stałe miejsca służbowe na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej i pozostają na służbie conajmniej od 1 kwietnia 1922 r.

Jednorazowy dodatek wypłacić należy również djetarjuszom tudzież pomocnikom i pomocnikom kancelaryjnym, przyjętym na zasadzie postanowień § 73 rozporządzenia b. austr. wszystkich Ministerstw z dn. 25/I

1914 r. Dz. Ust. P. P. № 21, pomocnikom woźnych, zastępcom egzekutorów i kursorom, przyjętym na czas nieograniczony za stałym wynagrodzeniem miesięcznym, a także tymczasowym pomocnikom i pomocnikom kancelaryjnym oraz tymczasowym pomocniczym woźnym w okręgach sądów apelacyjnych we Lwowie i w Krakowie, którzy pierwotnie przyjęci byli do służby na czas zgóry oznaczony, lecz następnie stale przedłużany, o ile wszyscy pracownicy wyżej wymienionych kategorii pozostają w służbie przynajmniej od 1 października 1921 r.

Wyłączeni są natomiast od tego dodatku pracownicy kontraktowi, przyjęci na czas w umowie zgóry oznaczony a nadto ci, których wynagrodzenie umowne jest wyższe od uposażenia urzędnika lub funkcjonarjusza, spełniającego analogiczne lub podobne funkcje, dalej pracownicy sezonowi i czasowi, a wreszcie, z pośród funkcjonarjuszów odbywających służbę wojskową poza wiekiem poborowym, funkcjonarjusze samotni.

Młodocianym pracownikom poniżej lat 18, należącym do kategorii niższych funkcjonarjuszów, należy wypłacić tytułem jednorazowego dodatku 60% pobieranego przez nich faktycznie uposażenia.

Wydatek, spowodowany wypłatą jednorazowego dodatku, należy księgować na § 1 poz. 1-c, 2-c, 3-c i 4-c pod nazwą „doraźne zasiłki“.

Jednorazowy dodatek w wysokości 60% uposażenia miesięcznego wypłacić należy w pierwszym tygodniu maja 1922 r. przyczem przy wymiarze tego dodatku należy uwzględnić płacę zasadniczą, dodatek za wysługę lat, dodatek za studja wyższe, uzupełniony w myśl okólnika № 486/BR/22, dodatek drożyzniany do płacy zasadniczej wraz z dodatkiem wyrównawczym dla miast Warszawy i Łodzi oraz dodatek reprezentacyjny i funkcyjny za kierownictwo nadto zaś dla sędziów i prokuratorów dodatki starszeństwa, uzupełnione w myśl ustawy z dn. 7/IV 1922 r. (Dz. Ust. № 26 poz. 214); wszelkie inne dodatki nie wchodzą natomiast w rachubę przy wymiarze jednorazowego dodatku.

O wysokości kwoty, wypłaconej tytułem jednorazowego dodatku, władze asygnujące obowiązane są niezwłocznie po dokonaniu wypłaty zawiadomić Ministerstwo Sprawiedliwości.

Warszawa, dn. 1 maja 1922 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

OKÓLNİK № 527/B. R./22.

w sprawie

opłacania rachunków za transport więźniów.

Do wszystkich władz, podległych Ministerstwu Sprawiedliwości.

Uzupełniając okólnik № B. R. 419/21 Dz. Urz. № 16/21 wyjaśniam, że wszelkie koszty transportu więźniów, o ile transport nastąpił wskutek zarządzenia sądu, obciążają budżet wymiaru sprawiedliwości i że zatem na ciężar budżetu więziennictwa opłacać należy tylko koszty transportów, podjętych ze względów administracyjno-więziennych.

Zaliczki na koszty transportu obowiązane są wypłacać te sądy, w których siedzibie znajduje się więzienie, z którego ma być dostarczony więzień, o ile zaś w tej miejscowości niema sądu, wypłacić zaliczkę powinien sąd w miejscowości, będącej siedzibą organu policyjnego lub wojskowego, który otrzymał polecenie dostawienia więźnia.

Wobec tego wszystkie sądy, o których mowa, do sądów pokoju włącznie, powinny otrzymać odpowiednią zaliczkę na § 10 działu II.

Niezwłocznie po wykonaniu polecenia organy, eskortujące więźniów, obowiązane są złożyć sądowi, który wypłacił zaliczkę, dokładny rachunek kosztów transportu oraz djet, sprawdzony i poświadczony przez właściwą władzę przełożoną.

Rachunek ten podlega nadto sprawdzeniu, w myśl obowiązujących przepisów rachunkowo - kasowych, przez organ rachunkowy odpowiedniej władzy asygnującej wymiaru sprawiedliwości.

Sądy, które pokryły koszty transportu na żądanie innego sądu, zrachowują odnośny wydatek ostatecznie na ciężar swego budżetu, wobec czego żadne rozrachunki pomiędzy sądami z tytułu opłacenia kosztów transportu więźniów nie są możliwe.

Warszawa, dnia 1 maja 1922 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

OKÓLNIK № 528/II.K./22

w sprawie

zawiadomienia właściwych władz szkolnych o wypadkach wdrożenia przeciwko studentom i słuchaczom szkół wyższych postępowania karnego

Do wszystkich sądów i urzędów wymiaru sprawiedliwości.

Ze względu na konieczność utrzymania karności wśród studentów szkół wyższych (akademickich), władzom akademickim zależy na posiadaniu wiadomości o każdym wdrożeniu przez sąd przeciwko studentowi postępowania karnego, oraz o sposobie jego zakończenia. Z tego powodu na prośbę Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zarządzam, ażeby władze sądowe, zawiadamiały właściwe władze szkolne, t. j. rektoraty szkół akademickich, wymienionych w art. III ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o szkołach akademickich (Dz. U. R. P. № 72 poz. 494) nadto Rektorat Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, Dyrekcję Państwowego Instytutu Pedagogicznego w Warszawie i Dyrekcję Państwowego Instytutu Dentystycznego w Warszawie o każdym wypadku wdrożenia przeciw studentowi lub wolnemu słuchaczowi odnośnej szkoły postępowania karnego, oraz przesyłały odpis prawomocnego orzeczenia, którym postępowanie karne zakończono.

Warszawa, dnia 1 maja 1922 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

OKÓLNIK № 529/I. P. K./22

w sprawie

opłat od podań wnoszonych przez osoby zamieszkałe na Górnym Śląsku.

Do sądów i urzędów wymiaru sprawiedliwości w b. zaborze rosyjskim i austriackim.

„Podania wnoszone przez osoby lub instytucje mające zamieszkanie lub siedzibę w części Górnego Śląska, przyznanej Polsce, wystosowane do władz mających siedzibę na obszarze b. dzielnic rosyjskiej i austriackiej, podlegają w regule opłacie stempłowej, faktycznie jednak wnoszone są bez stempla nawet w tych przypadkach, w których obowiązujące na tych obszarach ustawy nie przewidują uwolnienia od opłaty stempłowej. Tłómaczy się to przede wszystkim tem, że instytucja opłat stempłowych od podań jest obca prawu pruskiemu i niemieckiemu, a wobec tego ludność Górnego Śląska nie jest świadoma obowiązku stemplowania podań.

Ponieważ w przypadkach, o których mowa, ściśle stosowanie przepisów prawnych o opłatach od podań a w szczególności żądanie dodatkowego uiszczenia opłaty natrafiłoby na znaczne trudności, a niezłatwienie podań z tego jedynie powodu, że nie są stemplowane, robiłoby wrażenie bardzo niekorzystne, i mogłoby spowodować duże szkody pod względem politycznym, Ministerstwo Skarbu zezwala aż do czasu formalnego wcielenia części Górnego Śląska, przyznanej Polsce, na traktowanie podań nieostemplowanych, a wnoszonych przez osoby lub instytucje, mające zamieszkanie lub siedzibę na Górnym Śląsku, narówni z należycie ostemplowanymi.

Ministerstwo Skarbu uprasza niniejszem władze centralne, do których pismo to jest wystosowane, aby o powyższem zawiadomiły niezwłocznie swych funkcjonariuszów oraz te urzędy podwładne, które mają siedzibę na obszarze b. dzielnic rosyjskiej i austriackiej. Minister Skarbu: w z. B. Markowski”.

Powyższe zarządzenie p. Ministra Skarbu podaje do wiadomości sądów i urzędów wymiaru sprawiedliwości.

Warszawa, dnia 1 maja 1922 roku.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

OKOLNIK № 530/I. P. K./22

w przedmiocie

rozciągnięcia na okręgi sądów apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu mocy obowiązującej niektórych okólników i pism okólnych Ministerstwa Sprawiedliwości.

Do Sądów i Prokuratur w b. dzielnicy pruskiej.

Władze i urzędy zarządu i wymiaru sprawiedliwości w okręgach sądów apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu winne odpowiednio stosować następujące okólniki i pisma okólne, ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Sprawiedliwości:

Liczba okólnika względnie pisma okólnego	PRZEDMIOT	Strona Dziennika Urzęd. Min. Sprawiedl.
Ok. 254	W przedmiocie postępowania w wypadkach nadużyć popełnionych przez organy lub osoby wojskowe oraz zatargów między organami lub osobami wojskowymi, a organami, urzędnikami lub osobami cywilnymi	76/20
ok. 262	w przedmiocie doreczenia wezwań sądowych	97/20
ok. 265	w przedmiocie aresztowania, skazania na karę pieniężną lub aresztu funkcjonariuszów kolejowych	98/20
ok. 267	w przedmiocie przynależności do wojska oskarżonego i czasu, od którego rozpoczął służbę	99/20
ok. 270	w przedmiocie wzywania na świadków funkcjonariuszów pocztowych	100/20
ok. 277	w przedmiocie korespondencji z Ministerstwem Sprawiedliwości	104/20
ok. 279	w przedmiocie rozstrzygania spraw przez Panów Prezesów	107/20
pismo okólnie z dnia 20 września 1920	w przedmiocie zakazu noszenia odznak wojskowych przez urzędników i funkcjonariuszów cywilnych	210/20
ok. 311	w przedmiocie djet i kosztów podróży	237/20
ok.317/U./20	w przedmiocie przesyłania odezwo rekwizycyjnych do Państwa Czecho-Słowackiego	4/21
ok.318/A./20	w przedmiocie interwencji władz niższych instancji w Ministerstwie Skarbu	4/21
ok.319/A./20	w przedmiocie djet za czas pełnienia służby na dotychczasowym miejscu służbowym po doreczeniu dekretu przeniesienia	5/21

Liczba okólnika względnie pisma okólnego	PRZEDMIOT	Strona Dziennika Urzęd. Min. Sprawiedl.
pismo ok. 37/S./20	w przedmiocie składania dokumentów w sprawach sądowych, wytoczonych za pośrednictwem Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej	11/21
pismo ok. 43/S./20	w przedmiocie wyjazdów urzędników I i II instancji	12/21
ok.328/A./20	w sprawie przepisów o przyjmowaniu i wymianie zniszczonych i zatrzymywaniu fałszywych biletów P. K. K. P.	26/21
ok.332/A./21	w sprawie stosowania ustawy o uposażeniu sędziów i prokuratorów	29/21
ok.335/S./21	w sprawie stosowania ustawy o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonariuszów państwowych	36/21
ok.337/A./21	w przedmiocie ogłaszania listów gończych	40/21
ok.338/S./21	w przedmiocie tłumaczenia art. 4 i 19 ustawy o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonariuszów państwowych	40/21
ok.343/A./21	w sprawie przepisów o przyjmowaniu i wymianie zniszczonych i zatrzymywaniu fałszywych biletów P. K. K. P.	55/21
ok. 346/S. A./21	w przedmiocie przesyłania wezwań z sądów wojskowych i cywilnych	75/21
ok. 347/S. A./21	w sprawie przyjmowania do służby cywilnej b. podoficerów zawodowych i b. majstrów wojskowych	76/21
pismo ok. 65/B.A./21	w przedmiocie zarachowania kosztów herbaty dla personelu	77/21
ok. 350/S. A./21	w przedmiocie wyjaśnienia art. 7 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie djet i kosztów podróży funkcjonariuszów państwowych	101/21
ok. 351/S. A./21	w przedmiocie udzielania władzom administracyjnym i samorządowym informacji o przebiegu sprawy karnej przeciw podwładnym im funkcjonariuszom	101/21
pismo ok. 75/Pr./21	w przedmiocie opłaty korespondencji urzędowej wysyłanej na obszar plebiscytowy Górnego Śląska	110/21
ok. 352/S. A./21	w sprawie stosowania ustawy o uposażeniu z dnia 13/VII 1920 r.	118/21
ok. 362/S. A./21	w przedmiocie stosowania ustawy z dnia 11 lipca 1919 (Dz. P. P. P. № 59 poz. 357), normującej stosunki służbowe funkcjonariuszów państwowych podczas pełnienia służby wojskowej	122/21
ok. 366/B. R./21	w przedmiocie regulowania należności przypadających na rzecz Skarbu, od zwolnionych ze służby funkcjonariuszów państwowych	134/21

Liczba okólnika względnie pisma okólnego	PRZEDMIOT	Strona Dziennika Urzęd. Min. Sprawiedl.
ok. 371/S. A./21	w przedmiocie dostarczania druków na wykazy stanu służby	145/21
ok. 380/S. A./21	w sprawie zasięgania opinii o kandydatach na urzędy państwowe	180/21
ok. 382/Pr./21	o oznaczaniu w nagłówkach pism przedmiotu sprawy	182/21
ok. 384/B. R./21	w przedmiocie udzielania zaliczek na pobory służbowe	191/21
pismo ok. 85/S. A./21	w przedmiocie zasięgania przez władze sądowe i urzędy prokuratorskie wyjaśnień co do czynności urzędów pocztowych	199/21
ok. 386/O. I./21	w przedmiocie umów z pracownikami kontraktowymi	210/21
ok. 391/II. O. S./21	w przedmiocie postępowania przy zwalnianiu ze służby funkcjonarjuszów państwowych	214/21
ok. 393/II. O. P./21	w przedmiocie dokonywania nominacji urzędników z ważnością wstecz	216/21
ok. 395/II. O. P./21	w sprawie przyznawania dodatku za wysługę lat w pełnych markach z zaokrągleniem fenigów do marki w górę	217/21
ok. 396/II. O. P./21	w sprawie wyjaśnienia art. 5 ustawy z 13/VII 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 65)	217/21
ok. 398/II. O. P./21	w przedmiocie odbierania legitymacji urzędowych	218/21
ok. 399/II. W./21	w przedmiocie zaopatrywania pieczęcią urzędową ważnych pism, kierowanych do Komendy policji państwowej	219/21
pismo ok. 111/I. P. K./21	w przedmiocie zezwalania delegatom Komisji mieszanej dla spraw repatrjacji na zwiedzanie więzień i porozumiewanie się z aresztowanymi obywatelami rosyjskimi i ukraińskimi	220/21
ok. 401/I. P. K./21	w przedmiocie wykonania art. X Traktatu ryskiego z dnia 18 marca b. r.	257/21
ok. 409/II. O. P./21	w przedmiocie dostarczania blankietów legitymacji służbowych i wydawania tychże funkcjonarjuszom państwowym	260/21
ok. 411/B. R./21	w sprawie regulowania należności Drukarni Państwowych	263/21
ok. 414/I. B. R./21	w sprawie kontroli wydawanych funkcjonarjuszom materiałów pisarskich	266/21
pismo ok. 120/B. R./21	w przedmiocie kredytu na drobny remont	267/21
pismo ok. 129/Pr./21	w sprawie przesyłania komunikatów prasowych Polskiej Agencji Telegraficznej	278/21
ok. 419/B. R./21	w sprawie kosztów dostawiania aresztantów do rozpraw sądowych	287/21
pismo ok. 138/B. R./21	w przedmiocie przyjmowania biletów skarbowych serji II jako kaucje i wadja	301/21

Liczba okólnika względnie pisma okólnego	PRZEDMIOT	Strona Dziennika Urzęd. Min. Sprawiedl.
ok. 429/I. P. K./21	w przedmiocie postępowania w sprawach osób, korzystających z prawa zakrajowości	310/21
ok. 430/I. P. K./21	w przedmiocie wykonywania kar względem wojskowych, tudzież wyroków sądów wojskowych	311/21
ok. 436/II. O. P./21	w przedmiocie unormowania urlopów wypoczynkowych	326/21
pismo ok. 205/II. O. P./21	w przedmiocie udzielania zaliczek na pobory służbowe	399/21

Warszawa, dnia 2 maja 1922 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

OKÓLNIK № 531/II. O. P./22

w przedmiocie

terminu poboru pensji sierocych.

Ministerstwo Skarbu pismem z dnia 14 kwietnia 1922 r. № 262. D. A. Em. nadesłało odpis następującego swojego okólnika wystosowanego do wszystkich izb skarbowych i do Dyrekcji Skarbu w Cieszynie:

„Według postanowień art. 34 ustawy emerytalnej z dnia 28 lipca 1921 r. (Dz. Ust. R. P. № 70, poz. 466) wypłaca się sierotom po funkcjonarjuszach państwowych, zmarłych w czynnej służbie lub na emeryturze, zaopatrzenie do ukończenia przez nich 18 lat życia lub wcześniejszego zawarcia związku małżeńskiego, a w razie odbywania studjów do ukończenia tychże, najdłużej jednak do ukończenia przez sierotę 24 lat życia.

Ponieważ z dniem wejścia w życie ustawy emerytalnej utraciły po myśli art. 56 moc obowiązującą wszystkie poprzednie ustawy i przepisy, wydane w przedmiotach unormowanych wspomnianą ustawą — przeto Ministerstwo Skarbu, odpowiadając na zapytanie jednej z władz naczelnych, oświadcza w tej sprawie co następuje:

Sierotom, którym przyznano zaopatrzenie na podstawie ustaw i przepisów emerytalnych b. państw zaborczych, a które nie utraciły jeszcze prawa poboru tego zaopatrzenia z dniem 1.X. 1921 r. należy wymierzyć to zaopatrzenie według norm polskiej ustawy emerytalnej, wypłacając je do terminów określonych art. 34 powołanej ustawy. Natomiast w razie utraty prawa do poboru zaopatrzenia przez sieroty, odbywające studja przed wejściem w życie wspomnianej ustawy, może być zaopatrzenie po myśli ust. 2. art. 34 wypłacane przez czas odbywania studjów

dopiero od 1 października 1921 r. nie dłużej jednak jak do ukończenia 24 roku życia.

Izba skarbową (Dyrekcja Skarbu) wstrzyma bezzwłocznie wypłatę zaopatrzeń sierocych, przyznanych na podstawie ustaw i przepisów b. państw zaborczych, do terminu odmiennego od ustalonego art. 34 ustawy emerytalnej, o ile do tych sierot nie mogą być zastosowane przepisy wspomnianego artykułu”.

O tem zawiadamiam dla stosowania.

Warszawa, dnia 3 maja 1922 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

OKÓLNIK № 532/II. O. P./22

w przedmiocie

przenoszenia na emeryturę funkcjonariuszów państwowych z powodu niezdolności do służby.

Ministerstwo Skarbu pismem z dnia 20 kwietnia 1922 r. L. 668/D. A./Em. nadesłało następujący okólnik:

„Wskutek zapytań władz jak ma opiewać opinia lekarza rządowego o niezdolności do służby funkcjonariusza państwowego, aby mogła być wzięta za podstawę do przeniesienia funkcjonariusza na emeryturę, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że lekarz winien stwierdzić po myśli art. 9 ust. emeryt. mając na względzie postanowienie art. 3 ustęp 1 i art. 6 p. a) tej ustawy, z jakich przyczyn i przez jaki czas funkcjonariusz nie jest zdolny do dalszego pełnienia obowiązków służbowych.

Jeżeli stwierdzona niezdolność jest trwałą ma lekarz zaznaczyć to w swem orzeczeniu wyraźnie i takie tylko orzeczenie stanowi podstawę do przeniesienia funkcjonariusza na emeryturę.

Nadmienia się, że w wypadkach wątpliwych właściwa władza może po myśli art. 9 ustawy emerytalnej—podać danego funkcjonariusza państwowego badaniom innego lekarza rządowego”.

O tem zawiadamiam Panów Prezesów i Prokuratorów w celu zastosowania się.

Warszawa, dnia 3 maja 1922 roku.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

OKÓLNIK № 533/II. O. P./22

w sprawie

postępowania z kandydatami notarialnymi w wieku poborowym.

Do Panów Prezesów Sądów Apelacyjnych i Okręgowych oraz do Izb Notarialnych we Lwowie i Krakowie.

Ministerstwo Spraw Wojskowych, Departament X. Wydział Poborowy, pismem z dnia 12 grudnia 1921 r. № 9861, wyjaśniło co następuje:

„Zgodnie z opinią Prezydium Rady Ministrów z dnia 10/IX 20 r. № 15499 i rozk. M. S. Wojsk. Sekcja Pob. i Uzup. L. 51038/7056/21 z uwagi na postanowienia wstępne Rozp. Rady Ministrów z dnia 20/X 1919 r. (Dz. U. R. P. № 87, poz. 474) notariuszy i mianowanych substytutów notarialnych nie należy uważać za funkcjonariuszów państwowych w rozumieniu ustawy z dn. 11/VII 19 r. (Dz. P. P. P. № 59 poz. 357), gdyż nie pobierają uposażenia ani ze Skarbu Państwa Polskiego, ani też z funduszy publicznych, przez Państwo zawiadywanych.

Podobnie należy też oceniać stanowiska kandydatów notarialnych a jako od obywateli Państwa Polskiego należy od tych kandydatów żądać wykazania się, że uczynili zadość obowiązkowi służby wojskowej w myśl artykułów Tymcz. Ustawy”.

O tem podaje do wiadomości.

Warszawa, dnia 3 maja 1922 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

OKÓLNIK № 534/II. O. P./22.

w przedmiocie

treści pisma nominacyjnego dla funkcjonariuszów państwowych.

Do Panów Prezesów i Prokuratorów wszystkich sądów oraz Naczelników Więzień.

W myśl art. 4 i 89 ustawy o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21, poz. 164) stosunek służbowy urzędnika względnie niższego funkcjonariusza państwowego, zawiązuje się przez mianowanie z chwilą doręczenia pisma nominacyjnego. Wedle powołanego przepisu w piśmie nominacyjnym wymienia się urząd, w którym mianowany urzędnik względnie niższy funkcjonariusz państwowy ma pełnić służbę, jego tytuł urzędowy i stopień służbowy.

Wobec tego, że każdy funkcjonariusz państwowy powinien otrzymać pismo nominacyjne, oraz celem ujednostajnienia treści tego dokumentu podaje do wiadomości i stosowania (przykładowo) wzór takiego pisma:

Do Pana
(imię i nazwisko)
(ewentualnie dotychczasowy tytuł służbowy)

Mianuję Pana Podsekretarzem Sądu Okręgowego w Warszawie w X stopniu służbowym (Ustawa z 13 lipca 1920 r., Dz. U. Rz. P. № 65, poz. 429).

Prezes Sądu Okręgowego w Warszawie
(podpis)

Zwracam przytem uwagę na postanowienia art. 4 ust. 3, art. 5 i art. 13 ust. 3, ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Warszawa, dnia 9 maja 1922 roku.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

OKÓLNIK № 535/II. O. P./22**w sprawie****zajęć ubocznych funkcjonarjuszów państwowych.****Do Panów Prezesów i Prokuratorów wszystkich sądów oraz Naczelników Więzień.**

Obowiązująca od 1 kwietnia 1922 roku ustawa o państwowej służbie cywilnej z dnia 17 lutego 1922 roku (D. U. Rz. P. № 21, poz. 164) wkłada na urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych obowiązek doniesienia swej władzy służbowej o każdym ubocznym zajęciu przynoszącem jakiegokolwiek korzyści materialne i zaniechania takich zajęć, które władza uzna za niedopuszczalne. Władza powinna nie zezwolić na wykonywanie takich zajęć ubocznych, które stoją w sprzeczności z obowiązkami służbowymi, przeszkadzają w ścisłym wykonaniu czynności urzędowych lub mogą wywołać uzasadnione podejrzenie o stronniczość lub interesowność.

Celem unormowania sprawy zajęć ubocznych funkcjonarjuszów państwowych należy wezwać wszystkich urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych o bezzwłoczne zawiadomienie swej władzy przełożonej o zajęciach ubocznych o ile takie zajęcia mają i uregulować tę sprawę możliwie rychło zgodnie z przepisami art. 29 i 102 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Zwraca się również uwagę na postanowienia art. 30 powołanej ustawy. Okólnik Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 22 stycznia 1918 r. № 74 (Dz. Urz. za r. 1918 № 8) stracił swą moc z dniem 1 kwietnia 1922 r., o ile chodzi o urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych (art. 120 ustawy o państwowej służbie cywilnej) zachowuje ją natomiast nadal, o ile chodzi o sędziów, prokuratorów i aplikantów.

Warszawa, dnia 9 maja 1922 roku.

Za Ministra:

* Podsekretarz Stanu

*Z. Rymowicz***OKÓLNIK № 536/II. O. D./22****w przedmiocie****stosowania niektórych przepisów ustawy emerytalnej z 28 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 70 poz. 466).**

Ze strony niektórych władz Wymiaru Sprawiedliwości podniesiono wątpliwość, czy wobec brzmienia pierwszego zdania ostatniego ustępu § 13 rozporządzenia Rady Ministrów z 10 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 93 poz. 686) zmiany w uposażeniu wprowadzone ustawą z dnia 23 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 56 poz. 351) mają mieć wpływ na wymiar uposażenia emerytalnego tych funkcjonarjuszów Rzplitej Polskiej, którzy przeszli na emeryturę przed dniem wejścia w życie wspomnianej ustawy z 23 czerwca 1921 r. względnie na wymiar zaopatrzenia wdów i sierot po funkcjonarjuszach Rzplitej Polskiej zmarłych przed tym dniem.

W tym przedmiocie po porozumieniu się z Ministerstwem Skarbu wyjaśniam co następuje:

Ustawa emerytalna z dnia 28 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 70 poz. 466), normując kwestję ustalenia zaopatrzenia osób ustawą tą objętych, przyjęła

zasadę, iż za podstawę obliczenia tegoż zaopatrzenia przyjąć należy każdoczesne uposażenie, któreby w danej chwili należało się odnośnemu funkcjonarjuszowi w myśl art. 14 i 41 względnie, o ile chodzi o emerytowanych funkcjonarjuszów b. państw zaborczych, w myśl art. 43 wspomnianej ustawy emerytalnej, że zatem, o ile chodzi o wymiar zaopatrzenia także za czas przed wejściem w życie nowej ustawy emerytalnej zasada, wypowiedziana w art. 41 tej ustawy winna znaleźć analogiczne zastosowanie, tak, iż nietylko zmiany w wysokości uposażenia funkcjonarjuszów zaszły po wejściu w życie ustawy emerytalnej, lecz także takie zmiany zaszły w czasie uprzednim mają odpowiedni wpływ przy każdoczesnym ustaleniu zaopatrzenia emerytalnego, względnie wdowiego lub sierociego.

Zasadę tę wyrażono jasno w art. 50 wspomnianej ustawy emerytalnej w odniesieniu do emerytowanych funkcjonarjuszów b. państw zaborczych, a niema chyba żadnej słusznej przyczyny, dla której możnaby emerytów Rzplitej Polskiej traktować w tym względzie gorzej, niż emerytowanych funkcjonarjuszów b. państw zaborczych.

W tym stanie rzeczy postanowienie ostatniego ustępu § 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 93 poz. 686) należy rozumieć nie inaczej, jak tylko w ten sposób, iż w odnośnych przypadkach za podstawę wymiaru uposażenia emerytalnego za czas od 1 października 1921 r. przyjąć należy uposażenie, pobierane według jednej z ustaw o uposażeniu z 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 429 do 436) że jednakowoż to nie wyklucza konieczności odpowiedniej zmiany zaopatrzenia stosownie do ewentualnych zmian uposażenia czynnych funkcjonarjuszów zaszłej po dniu wejścia w życie przytoczonych ustaw o uposażeniu.

Przy tej sposobności zauważa się, że uzupełnienia dodatków starszeństwa względnie za wyższe studia wprowadzone ustawami z dnia 23 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 56 poz. 351) i z dnia 10 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 4 poz. 17), jako dodatki z natury swej ruchome mają charakter dodatków drożyznianych i dlatego w tabeli pensyjnej (załącznik № 2 do § 22 rozporządzenia Rady Ministrów z 10/XI 1921 r. (Dz. U. R. P. № 93 poz. 686), powinny być doliczone do dodatku drożyznianego, jednakże jako osobne pozycje.

Warszawa, dnia 9 maja 1922 r.

Za Ministra:

Podsekretarz Stanu

*Z. Rymowicz***OKÓLNIK L. IV. 10****w przedmiocie****przedkładania rocznych wykazów czynności.****Do Sądów i Prokurator w byłej dzielnicy pruskiej.**

Celem uzyskania przeglądu o zakresie działania i o samej działalności sądów i prokurator w byłej dzielnicy pruskiej przesyłam tymże sądom i prokuratorom wzory wykazów rocznych sprawozdań, zastosowane do zmienionych przepisów ustawowych z tem, że poraz pierwszy wykazy czynności, sporządzone wedle załączonych wzorów, powinny być sporządzone za rok administracyjny 1922, a tem samem list okólny L. 238/20 (L. 4.IIa 41532/20) staje się bezprzedmiotowym.

Przy wypełnianiu nowych wzorów, należy odpowiednio stosować dotychczas obowiązujące przepisy, a w szczególności też zawarte w rozporządzeniach z dnia 6 grudnia 1880 r., z 19 grudnia 1906 r. i z 13 stycznia 1919 r. (Dz. pr. Ministerstwa Sprawiedliwości z 1880 r. str. 272, z 1906 r. str. 567, z 1909 r. str. 7), a zatem należy pamiętać, że sądy powiatowe mają swe roczne wykazy przedkładać właściwemu prezesowi sądu okręgowego najpóźniej do 20 stycznia każdego roku, prezesi sądów okręgowych mają wykazy roczne podległych mu sądów powiatowych tudzież swego sądu i prokuratury przedłożyć do 5 lutego każdego roku prezesowi sądu apelacyjnego, a wreszcie prezesi sądów apelacyjnych odnośne zestawienia winni do dnia 1 marca przedkładać Ministerstwu Sprawiedliwości.

Poznań, dnia 4 kwietnia 1922 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Dr. Zygmunt Seyda

WYKAZ CZYNNOŚCI

Sądu Powiatowego w

w roku administracyjnym 19.....

DZIAŁ PIERWSZY.

1. Ilość

sędziów powiatowych łącznie z naczelnikiem (kierownikiem) sądu:
asesorów:
aplikantów:
sędziów pokoju dla spraw cywilnych:
sędziów pokoju dla spraw karnych:
sędziów komisoryjnych:
starszych sekretarzy łącznie z naczelnym sekretarzem:
sekretarzy:
podsekretarzy:
rejestratorów:
aspirantów:
kancelistów:
podprokuratorów przy sądzie powiatowym:
zastępców podprokuratorów przy sądzie powiatowym:
komorników i pomocników komornika:
woźnych łącznie z klucznikiem:

2. Ilość adwokatów:

3. Ilość notariuszów:

4. Ilość zastępców procesowych:

5. Czy i w których miejscowościach odbywają się roki sądowe:

6. Czy w siedzibie sądu istnieje zjazdowa Izba Karna i dla jakich okręgów sądów powiatowych:

UWAGA: Sprawę uważa się za zawisłą, skoro tylko wpisano ją do rejestru. Sprawę liczy się za niezawisłą, dopokąd aktów nie odłożono, a w sprawach oddanych do wyższej instancji dopokąd akta nie zwrócono sądowi:

O ile dla pewnego rodzaju spraw użycie pewnych pozycji byłoby zbędne, należy odnośną pozycję wypełnić przez wstawienie poziomej kreski np. ilość sporów z dokumentów i wymianów.

Podając stan personalny, należy podać tylko ilość funkcjonariuszów odnośnej kategorii w dniu 31 grudnia będących, a nie wymieniać ich imiennie.

Załącznik
do Okólnika
L. IV. 10.

DZIAŁ DRUGI.

Sprawy cywilne.

I. Cywilne sprawy sporne.

A. Ilość spraw:

1. Wedle rejestru układów pojednawczych:
2. Wedle rejestru spraw upominawczych:
w tem ilość wniosków odrzuconych:
3. Wedle rejestru sporów cywilnych:
w tem ilość sporów cywilnych z lat ubiegłych:

W ogólnej liczbie jest:

sporów zwykłych:
sporów z dokumentów i wymianów:
spraw o ubezwłasnowolnienie:
spraw postępowania wywoławczego:
spraw o obłożenie aresztem i tymczasowe zarządzenia:
wniosków podanych w sporach niezawisłych w sądzie:

B. Wyniki:

	I	L	O	Ś	Ć	
	wyroków końcowych, zaocznych, z zrzeczenia się, uznania i załatwiających wyrok warunkowy	innych wyroków końcowych	ugód	wyroków pośrednich	innych wyroków	spraw nieukończonych
1. w zwykłych sporach						
2. w sporach z dokumentów i wymianów						
3. o obłożenie aresztem i tymczasowe zarządzenia. . . .						

Sędzia pokoju dla spraw cywilnych:

- a) wydał wyroków końcowych, zaocznych, z zrzeczenia się, z uznania, oraz załatwiających wyrok warunkowy:
- b) zawarł ugód:
- c) przeprowadził uchwał dowodowych, powziętych przez sędziego powiatowego:

II. Postępowanie upadłościowe.

1. Ilość spraw upadłościowych zawisłych:

- a) z lat ubiegłych:
- b) z roku sprawozdawczego:

Razem:

2. Pozostaje nieukończonych:
 a) z lat ubiegłych:
 b) z roku sprawozdawczego:

Razem:

3. Ilość spraw, w których w roku sprawozdawczym wdrożono postępowanie upadłościowe:

III. Sprawy sądownictwa niespornego:

1. Wedle rejestru dokumentów ilość:
 a) umów jednostronnych czynności prawnych:
 b) innych sądowych dokumentów i rozstrzygnięć łącznie z dobrowolnymi przetargami:
2. Wedle rejestru spadkowego ilość:
 a) rozporządzeń na wypadek śmierci: sporządzonych przed sądem: oddanych lub przesłanych do przechowania:
 b) spraw w postępowaniu rozdziałowym:
 c) poświadczeń dziedziczenia:
3. Wedle dziennika urzędnika prowadzącego księgi gruntowe ilość:
 a) rozporządzeń zarządzających wpis:
 b) wpisów odnoszących się do zmian własności:
 a w tej liczbie wpisów na podstawie pouzдания:
 c) wpisów w działach II i III z wyłączeniem zapisków, dotyczących przeniesienia i wykreślenia:
 d) wykreśleń w działach II i III:
 e) rozpraw przed wydziałem hipotecznym, przy których spisano pouzдания:
4. Rejestra publiczne:
 W roku sprawozdawczym ilość wpisów w rejestrze:
 stowarzyszeń (R. St.):
 handlowym Oddział A. (R. H. A.):
 handlowym Oddział B. (R. H. B.):
 małżeńskich praw majątkowych (R. M.):
 spółdzielni (R. Sp.):
 spółek wodnych (R. Sp. W.):
 wzorów (R. Wz.):
 statków handlowych morskich (R. Mor.) — tylko w sądzie powiatowym w Wejcherowie:
 żeglugi na wodach śródlądowych (R. Ż.):
5. Wedle rejestru spraw prawno-familijnych ilość:
 opiek:
 kuratel:
 ustanowienia doradcy:
 innych spraw prawno-familijnych:
 wypadków wychowania zapobiegawczego:
 wypadków w których zwolniono od składania rachunków:

DZIAŁ TRZECI.

Sprawy karne.

- A. Ilość spraw:
 1. mandatów karnych w sprawach kradzieży leśnych:
 2. skarg prywatnych:
 3. wniosków o wydanie mandatów karnych z wykluczeniem wymienionych pod 1:
 4. występków:
 5. wykroczeń:
 6. śledztw wstępnych:
 7. poszczególnych zarządzeń sędziowskich:
- B. Wyniki:
 1. Ilość:
 a) odrzuconych skarg prywatnych:
 b) wydanych mandatów karnych:
 c) wyroków:
 d) innego rodzaju załatwień:
 2. Pozostaje niezadowolonych w pierwszej instancji:
 a) skarg prywatnych:
 b) oskarżeń o występki:
 c) oskarżeń o wykroczenia:
 d) śledztw wstępnych:
- C. Rozprawy główne:
 1. Ilość rozpraw głównych:
 a) przed sądem pokoju:
 b) przed sądem ławniczym:
 c) przed sędzią powiatowym:
 2. Ilość wydanych wyroków:
 a) przez sąd pokoju:
 b) przez sąd ławniczy:
 c) przez sędziego powiatowego:
 3. Skutkiem zapadłych w pierwszej instancji wyroków:
 a) przed sądem pokoju zasądzono osób: uwolniono osób:
 b) przed sądem ławniczym zasądzono osób: uwolniono osób:
 c) przed sędzią powiatowym zasądzono osób: uwolniono osób:

DZIAŁ CZWARTY.

Pomoc prawna.

- Ilość wezwań o pomoc prawną skierowanych:
 a) do sądu powiatowego:
 b) do sekretariatu sądowego:

DZIAŁ PIĄTY.

Złożenie i przechowanie.

- Wedle księgi przechowawczej wynosi:
 ilość wszystkich wpisów dokonanych w roku sprawozdawczym:
 ilość skutecznie wydanych:

.....dnia.....192...r.

Wyniki:

W S P O R A C H	Ilość we wszystkich Wydziałach							
	wyroków końcowych, zaocznych, z uznaniami i załatwiających wyrok warunkowy	innych wyroków końcowych	ugód	wyroków pośrednich	innych wyników	zarządzone przy gotowawcze	razem	spraw nieukończonych
a) zwykłych								
b) z dokumentów i wymianów								
c) o obłożenie aresztem i tymczasowe zarządzenia								
d) o rozwód, unieważnienie lub wzruszenie małżeństwa, o ustalenie istnienia lub nieistnienia małżeństwa, o przywrócenie małżeńskiego pożycia								
e) o ustalenie stosunku prawnego między rodzicami a dziećmi								
f) o uzruszenie uchwały pozbawiającej własnowolność lub o zniesienie ubezwłasnowolnienia								
Razem								

2. Ilość izb dla spraw handlowych:

We wszystkich izbach dla spraw handlowych ilość:
sporów zwykłych:
z dokumentów i wymianów:
o obłożenie aresztem i tymczasowe zarządzenia:

Wyniki

W S P O R A C H	Ilość we wszystkich izbach dla spraw handlowych					
	Wyroków końcowych, zaocznych, z uznaniami i załatwiających wyrok warunkowy	innych wyroków	ugód	wyroków pośrednich	innych wyników	spraw nieukończonych zostaje
a) zwykłych:						
b) z dokumentów i wymianów:						
c) o obłożenie aresztem i tymczasowe zarządzenia:						
Razem						

B. Spory w instancji odwoławczej:

a) Ilość izb cywilnych:

Przed izbami cywilnymi ilość:
sporów zwykłych:
z dokumentów i wymianów:

Przed izbami cywilnymi zapadło w sporach:

W S P O R A C H	wyroków końcowych, zaocznych z uznaniami, z załatwiających wyrok warunkowy	innych wyroków	ugód	wyroków pośrednich	innych wyników	spraw nieukończonych zostaje
a) zwykłych:						
b) z dokumentów i wymianów:						
c) o obłożenie aresztem i tymczasowe zarządzenia:						
Razem						

b) Przed odwoławczą izbą dla spraw handlowych ilość:
sporów zwykłych:
z dokumentów i wymianów:

W S P O R A C H	wyroków końcowych, zaocznych, z uznaniami, z załatwiających wyrok warunkowy	innych wyroków	ugód	wyroków pośrednich	innych wyników	spraw niezakończonych zostaje
a) zwykłych:						
b) z dokumentów i wymianów:						
c) o obłożenie aresztem i tymczasowe zarządzenia:						
Razem						

C. Zażalenia.

Liczba zażaleń:

w tem zażaleń wniesionych w Izbie dla spraw handlowych:

ilość zażaleń niezakończonych:

DZIAŁ TRZECI.

Sprawy karne.

1. Ilość doniesień:
w tej liczbie przeprowadzono śledztw:
Ilość spraw, załatwionych
przez odrzucenie doniesienia lub umorzenie postępowania:
przez wydanie mandatu karnego:
przez wniesienie aktu oskarżenia:
w inny sposób:

2. Ilość lzb karnych:

Wyniki:

a

Rozprawy główne w pierwszej instancji przed Izbą	było zawisłych			z tego ukończono		pozostaje nieukończonych			Ilość spraw		Ilość osób	
	z lat ubiegłych	tegorocznych	razem	przez wydanie wyroku	w inny sposób	z lat ubiegłych	tegorocznych	razem	zbrodnie	występki	zasądzonych	uwolnionych
z 3 sędziów zawodowych												
z 2 sędziów zawodowych i z 3 sędziów niezawodowych												
z 2 sędziów zawodowych i z 5 sędziów niezawodowych												

b

W instancji odwoławczej	było zawisłych			z tego ukończono		pozostaje nieukończonych		Ilość wyroków	
	z lat ubiegłych	tegorocznych	razem	przez wydanie wyroku	w inny sposób	z lat ubiegłych	tegorocznych	odrzucających odwołanie	uchylających wyrok pierwszej instancji
spraw z skargi prywatnej									
innych spraw									
Razem									

3. Zażalenia:

- a) na sędziów i sądy (właściwość lzb karnych):
b) na podprokuratorów przy sądach powiatowych i ich zastępców (właściwość Prokuratury przy Sądzie Okręgowym):

4. Inne czynności prokuratury:

- a) ilość spraw pomocy prawnej:
b) ilość sprawozdań w sprawach o ułaskawienie:
c) ilość spraw karnych przy sądach powiatowych:

..... dnia 192..... r.

WYKAZ CZYNNOŚCI

Sądu Apelacyjnego w

i Prokuratury przy tym Sądzie

za rok administracyjny 19.....

DZIAŁ PIERWSZY.

Stan personalny Sądu Apelacyjnego:

Prezes:
Wiceprezes:
Prezesa Senatów:
Sędziowie:
Asesorowie:
Aplikanci:
Urzednicy Oddziału rachunkowego łącznie z Kierownikiem:
Starsi sekretarze łącznie z naczelnym sekretarzem:
Sekretarze:
Podsekretarze:
Rejestratorzy:
Aspiranci:
Kanceliści:
Woźni:

Stan personalny Prokuratury przy Sądzie Apelacyjnym:

Prokurator:
Zastępca prokuratora:
Podprokuratorzy:
Asesorzy:
Aplikanci:
Starsi sekretarze łącznie z naczelnym sekretarzem:
Sekretarze:
Podsekretarze:
Rejestratorzy:
Aspiranci:
Kanceliści:
Woźni łącznie z Klucznikiem:

W okręgu Sądu Apelacyjnego liczba ogólna:

aplikantów:
adwokatów:
notarjuszów:

UWAGA: Sprawę uważa się za zawisłą, skoro tylko wpisano ją do rejestru. Sprawę liczy się za niezawisłą, dopokąd aktów nie odłożono, a w sprawach oddanych do wyższej instancji, dopokąd akta nie zwrócono sądowi.
O ile dla pewnego rodzaju spraw użycie pewnych pozycji byłoby zbędne, należy odnośną pozycję wypełnić przez wstawienie poziomej kreski.
Podając stan personalny, należy podać tylko ilość funkcjonariuszów odnośnej kategorii w dniu 31 grudnia będących, a nie wymieniać ich imiennie.

DZIAŁ DRUGI.

Sprawy cywilne.

1. Ilość Senatów cywilnych:
spory w instancji odwoławczej:

W POSZCZEGÓLNYCH SENATACH	Ilość sporów				
	zwykłych	z dokumentów i wymia- nów	w sprawach małżeńskich, o ubezwłasnowolnienie, o ustalenie stosunku prawnego między rodzicami a dziećmi	administracyjnych według rejestru B. C. D. E., w sprawach swojszczyzny	razem
Senat I:					
Senat:					
Senat:					
Senat:					
Senat:					
Senat Administracyjny:					
Razem					

Wyniki:

W SPORACH	Ilość we wszystkich senatach							
	wyroków końcowych, zaocznych, z zrzeczenia się, z uznania i zawiązujących wyrok warunkowy	innych wyroków końcowych	ugód	wyroków pośrednich	innych wyników	zarządono postępowanie przygotowawcze	razem	spraw nieukończonych
a) zwykłych:								
b) z dokumentów i wymia- nów:								
c) o obłożenie aresztem i tymczasowe zarządzenia:								
d) w sprawach małżeńskich, o ubezwłasnowolnienie i o ustalenie stosunku prawnego między rodzicami a dziećmi:								
e) w senacie administracyjnym:								
Razem								

3. Sprawy sądownictwa dobrej woli w pierwszej instancji:

Ilość zawisłych spraw:

- fideikomisowych
- fundacyjnych.

4. Zażalenia:

- Ilość zażaleń:
- Ilość dalszych zażaleń w sprawach sądownictwa dobrej woli i w sprawach o koszty sądowe:
- Ilość zażaleń wniesionych przed Sąd Apelacyjny w Poznaniu jako instancję, na który przeszła właściwość Sądu Kameralnego:

DZIAŁ TRZECI.

Sprawy karne.

1. Ilość senatów karnych:

Wyniki:

Rozprawy główne w poszczególnym senacie	było zawisłych		z tego ukończono		pozostaje nieukończonych		ilość wyroków		ilość spraw o	
	z lat ubiegłych	tegorocznych	przez wydanie wyroku	w inny sposób	z lat ubiegłych	tegorocznych	uchylających wyrok wzruszony	odrzucających rewizje	zbrodnie	występki
w senacie II:										
w senacie:										
w senacie:										
Razem										

2. Zażalenia.

Ilość zażaleń:

Ilość zażaleń załatwionych przez rozstrzygnięcie, uznające zażalenie

- za uzasadnione:
- za nieuzasadnione:

Ilość zażaleń niezadowolonych.

.....dnia.....192.....r.

OKÓLNİK L. IV. 13.

w sprawie

wpisywania do rejestru handlowego filji zagranicznych osób prawnych.

Do Sądów w okręgach Sądów Apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu.

Zdarzają się wypadki, że zagraniczne osoby prawne podają wnioski o wpisanie swych zakładów filjalnych do rejestrów handlowych prowadzonych przez tutejsze sądy.

Obok przepisu par. 13 kodeksu handlowego należy nadto mieć w pamięci postanowienie ustępu 1 par. 18 pruskiej ustawy przemysłowej z dnia 17 stycznia 1845, w brzmieniu nadanem ustawą z dnia 22 czerwca 1861 (zb. ust. pr. str. 441).

Z ostatnio powołanego przepisu wynika, że sąd prowadzący rejestr handlowy właściwy dla zakładu filjalnego ma prawo badać samodzielnie, czy osoba prawna mająca swą siedzibę zagranicą, a wnosząca o wpis zakładu filjalnego w Polsce uzyskała pozwolenie od właściwego Ministra Państwa Polskiego na wykonanie przemysłu stałego „stehendes Gewerbe”, mającego być czynnością zakładu filjalnego. Jeżeli takiego pozwolenia brak, winno nastąpić odmówienie wpisu.

Przepis § 142 ustawy niemieckiej o sądownictwie w sprawach dobrej woli daje nadto sądom możliwość wykreślenia z urzędu wpisów dokonanych z zapoznaniem przepisu ustępu 1 § 18 pruskiej ustawy przemysłowej, a więc wpisów zakładów filjalnych, na które brak było zezwolenia właściwego Ministra Państwa Polskiego.

Należy jednak przed wykreśleniem zażądać od strony dodatkowego przedłożenia zezwolenia, i określić odpowiednio długi czasokres do wykonania tego zlecenia, a gdy strona tego nie skutecznie w czasokresie określonym dokonać wykreślenia i o tem zawiadomić sąd prowadzący rejestr zakładu głównego z podaniem motywów.

Przepis § 18 ust. 1 pruskiej ustawy przemysłowej postanawia, że osoby prawne mogą wykonywać stały przemysł (stehendes Gewerbe) tylko za zezwoleniem Ministra. Przez objęcie obszaru stanowiącego b. dzielnicę pruską, osoby prawne, mające siedzibę główną na obszarze Prus, a w obrębie byłej dzielnicy pruskiej filje, stały się dla Państwa Polskiego osobami prawnymi zagranicznymi. Jeżeli tedy nadal wykonują w obrębie byłej dzielnicy pruskiej stały przemysł, muszą również uzyskać na to zezwolenie od właściwego Ministra Państwa Polskiego.

Wykreślić tedy wolno będzie z urzędu wpisy dokonane nie tylko po dniu objęcia ziem byłej dzielnicy pruskiej przez Państwo Polskie, lecz również wpisy dawniejsze.

Powołany przepis pruskiej ustawy przemysłowej stosować można o ile układy państwowe nie stanowią czego innego.

Dotąd nie ogłoszono w Dzienniku Ustaw w tym przedmiocie żadnego układu z państwami innymi, o ile wiadomo, odmienne postanowienia zawiera układ z Wolnym Miastem Gdańskiem i z Francją. Skoro zatem układy te po ratyfikacji ich przez Sejm zostaną ogłoszone, w odniesieniu do osób prawnych mających siedzibę główną na obszarze Wolnego Miasta Gdańska lub Francji, stosować się będzie postanowienia tych układów.

Poznań, dnia 31 marca 1922 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Dr. Seyda

PISMO OKÓLNE № 298/B. R./22

w przedmiocie

wykonania ustawy z 7 kwietnia 1921 r. zmieniającej niektóre postanowienia ustawy z 13 lipca 1920 r. o uposażeniu sędziów i prokuratorów.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości w całym Państwie.

Uzupełniając, na skutek otrzymanych z wielu stron zapytań, okólnik № B. R. 523/22, wyjaśniam po porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, że skoro z mocy uchwały Rady Ministrów z dni 23 stycznia, 27 lutego, 6 i 30 marca r. b. funkcjonariuszom państwowym przyznano jednorazowe dodatki w stosunku procentowym do wysokości uposażenia, uposażenie zaś sędziów i prokuratorów zostało podwyższone z mocą wsteczną od 1 stycznia r. b. wymiar rzeczonych dodatków wypłaconych sędziom i prokuratorom powinien ulec odpowiedniemu podwyższeniu.

Również i dodatki za kierownictwo oraz 5% dodatek prokuratorski za czas od 1 stycznia do 30 kwietnia 1922 r. powinny być obliczone w stosunku procentowym do pełnego uposażenia, obejmującego także podwyżkę uzupełnienia dodatków starszeństwa.

Przypadającą sędziom i prokuratorom różnicę w wymiarze jednorazowych dodatków zaksięgować należy na § 1 p. 1, różnicę zaś w wymiarze dodatku za kierownictwo na § 2 p. 1 budżetu.

Dodatek prokuratorski, przyznany na zasadzie art. 3 ustawy z dn. 7 kwietnia 1922 r. podprokuratorom przy sądach okręgowych, zaliczonych do grupy I, księgować należy również na § 2 poz. 1 budżetu.

Warszawa, dnia 11 maja 1922 roku.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

PISMO OKÓLNE № 293/II. O. D./22

w przedmiocie

powołania do czynnej służby niektórych emerytowanych funkcjonariuszów sądowych.

Do Panów Prezesów Sądów Apelacyjnych i Panów Prokuratorów przy tychże sądach na obszarze Rzplitej, do Pana Prezesa Sądu Okręgowego w Cieszynie, oraz do Panów Naczelników więzień b. zaboru rosyjskiego.

Ustawa emerytalna z dn. 28 lipca 1921 r. (D. U. R. P. № 70 poz. 466) w artykule 19 stanowi między innymi, że prawo do pobierania uposażenia emerytalnego gaśnie, gdy emeryt przeniesiony na emeryturę w myśl art. 6 punkt a i art. 7 punkt a, b, d tej ustawy w ciągu lat sześciu po przeniesieniu go na emeryturę odmówi przyjęcia ofiarowanej mu ponownie posady państwowej równego albo wyższego stopnia służbowego (stopnia płacy), względnie takiejże grupy uposażenia, przyczem moc obowiązująca postanow-

wień tych została artykułem 50 wspomnianej ustawy emerytalnej rozciągnięta także na emerytów b. państw zaborczych.

Zastosowanie w możliwie licznych wypadkach wspomnianego artykułu ustawy emerytalnej jest niezbędnie potrzebne nie tylko ze stanowiska oszczędności państwowych, lecz także ze względów ogólnopństwowych zwłaszcza, że pobieranie emerytury przez b. funkcjonariuszów państwowych, którzy zajmują obecnie niejednokrotnie intratne posady w służbie prywatnej względnie prowadzą dobrze opłacające się przedsiębiorstwa zarobkowe, lub poświęcają swe siły innemu zawodowi przynoszącemu znaczny dochód, wpływa niekorzystnie na urzędników pozostających w służbie państwowej, a nadto wywołać może u ogółu uzasadnione przekonanie lekkomyślnego szafowania ze strony Rządu majątkiem Państwa.

Celem ujednostajnienia akcji zmierzającej ku powołaniu emerytów, których stan zdrowia jest tego rodzaju, iż pozwala im na pełnienie obowiązków służbowych, Ministerstwo Sprawiedliwości wzywa bezpośrednio siebie podległe władze, ażeby zbadały ściśle wszystkie przypadki opisanych na wstępie spensjonowań zasłużonych w przeciągu ostatnich 6 lat i najdalej do dni 45 przedłożyły Ministerstwu wykaz takichże emerytów zestawiony tabelarycznie, a zawierający nazwisko, imię, wiek, ostatni charakter służbowy, lata służby, datę spensjonowania, obecne zajęcie, ewentualnie opinię lekarską co do obecnego stanu zdrowia i wnioski władzy.

Uskutecznienie wspomnianych czynności nie powinno spotkać się z poważniejszymi trudnościami ze względu na będącą obecnie w toku regulację zaopatrzenia emerytalnych w myśl wspomnianej na wstępie ustawy emerytalnej, dającą odnośnym czynnikom sposobność należytego przeglądu wszystkich emerytów tak b. państw zaborczych, jakoteż emerytów polskich, oraz zbadania ich stosunków osobistych, mogących mieć znaczenie w niniejszej sprawie.

Warszawa, dnia 27 kwietnia 1922 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

PISMO OKÓLNE № 295/B. R./22.

w przedmiocie

zamówień, na które brak zapewnionego z góry pokrycia.

Do wszystkich władz asygnujących więziennictwa w całym Państwie.

W myśl pism okólnych № 124/B. R./21 i 241/B. R./22 niedopuszczalne są zamówienia, na które brak zapewnionego z góry pokrycia, wszelkie zaś wydatki, nieprzewidziane w budżecie, a poczynione bez uprzedniego wyjednanego zgody Ministerstwa, pozostają na osobistej odpowiedzialności władzy asygnującej.

Pomimo to naczelnicy więzień niejednokrotnie stawiają Ministerstwo Sprawiedliwości wobec faktu dokonanego, prosząc o udzielenie im kredytu na opłacenie rachunków za roboty już wykonane bez uprzedniego zezwolenia Ministerstwa, najczęściej na podstawie protokularnego stwierdzenia konieczności i nagłości tych robót ze strony powołanej w tym celu komisji.

W celu unormowania tej sprawy i usunięcia wątpliwości, jakiby mogły nastęrczać się w przyszłości, wyjaśniam, że istotnie w pewnych wypadkach takie komisyjne stwierdzenie niezbędności natychmiastowego wykonania robót nieprzewidzianych w budżecie jest nieodzownym, np.: w razie

zawalenia się sufitu, podłogi lub ogrodzenia, zabezpieczającego przed ucieczką więźniów, uszkodzeń, wywołanych gwałtowną burzą, zepsucia urządzeń wodociągowych lub kanalizacyjnych i t. p. We wszystkich takich wypadkach, gdy natychmiastowa naprawa jest konieczną, ponieważ zwłoka groziłaby poważnymi stratami dla Skarbu Państwa, a wyjednanie przedtem zezwolenia Ministerstwa nie byłoby możliwe, rozpoczęcie robót na podstawie protokołu komisyjnego może być dopuszczone, zawsze jednak tylko pod warunkiem zawiadomienia o tem Ministerstwa w drodze telegraficznej lub telefonicznej, przy jednoczesnym złożeniu szczegółowego raportu

Tę jednak formę stosować należy tylko w wypadkach zupełnie wyjątkowych i nadzwyczajnych, nigdy zaś w tych razach, gdy szkoda nie wynika nagle i mogła być z góry przewidziana, albo też, gdy odłożenie remontu do czasu wyjednanania w Ministerstwie stosownego zezwolenia nie grozi żadnym poważniejszym niebezpieczeństwem.

Tak na przykład na przyszłość nie uznaję za usprawiedliwione wykonanie na podstawie protokołu Komisji remontu zapuszczonych lokali, wstawienia naraz znaczniejszej ilości szyb, które były wytłuczone stopniowo i od dłuższego czasu a nie wskutek burzy lub nieprzewidzianego wypadku i t. p.; wogóle nie mogę godzić się na wykonanie tą drogą jakichkolwiek robót, których potrzeba dawała się oddawna przewidzieć, o których jednak zawczasu mi nie doniesiono.

W tych wypadkach protokół Komisji nie zmniejszy odpowiedzialności naczelników więzień za wykonanie robót, których pokrycie nie zostało zgóry wyjednanne.

Warszawa, dnia 5 maja 1922 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

PISMO OKÓLNE № 296/B. R./22

w sprawie

wyjaśnienia okólników № 510 i 518 o przyznaniu dodatku świątecznego dla funkcjonariuszów państwowych.

Do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej oraz wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w całym Państwie.

Na skutek otrzymanych z kilku stron zapytań wyjaśniam, że okólniki № 510/B. R./22 i № 518/B. R./22 o zarządzeniu wypłaty dodatku świątecznego dla funkcjonariuszów państwowych należy rozumieć w ten sposób, iż każdy funkcjonariusz, który otrzymał dodatek na podstawie okólnika № 510, tem samem posiada prawo do odpowiedniego uzupełnienia tego dodatku o 10 wzgl. 20% swego uposażenia, o ile uposażenie to mieści się w granicach, określonych w okólniku № 518 i nie przekracza uposażenia odpowiedniego stopnia służbowego, względnie stopnia płacy. Nie należy zatem uważać, aby te kategorie pracowników (np. aplikanci sądowi, komornicy, pomocnicy kancelaryjni etc.), które w okólniku № 518 nie zostały wyraźnie wymienione, były wyłączone od prawa otrzymania uzupełnienia dodatku, o ile sam dodatek był im przyznany na podstawie okólnika № 510.

Warszawa, dnia 6 maja 1922 roku.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

RUCH SŁUŻBOWY.

Mianowani zostali: A. W zarządzie centralnym: Bronisław Bittner, sędzia sądu okręgowego w Piotrkowie — konsultentem prawnym z uposażeniem V st. st., 2 maja 1922 r.; Wanda Kłyszewska, zastępca naczelnika kancelarii — naczelnikiem kancelarii, dnia 27 kwietnia 1922 r.; Feliks Bieda, główny skarbnik sądu apelacyjnego w Poznaniu — zastępcą naczelnika rachuby, dnia 27 kwietnia 1922 r.; Aniela Celichowska, rachmistrzyni — starszą rachmistrzynią dnia 27 kwietnia 1922 r.

Zwolnieni: Amelja Wandelówna, kancelistka — z dniem 30 kwietnia 1921 r. na skutek podania.

Mianowani zostali: B. W sądownictwie: Waclaw Barcikowski, aplikant-zastępca sędziego śledczego sądu okręgowego w Warszawie — sędzią śledczym sądu okręgowego w Płocku, z siedzibą w Płońsku, dnia 26 kwietnia 1922 r.; Eugeniusz Witowski, aplikant-zastępca sędziego śledczego sądu okręgowego w Warszawie — sędzią śledczym sądu okręgowego w Radomiu, z siedzibą w Kozienicach, dnia 26 kwietnia 1922 r.; Józef Sieniawski — sędzią śledczym sądu okręgowego w Mławie, dnia 27 kwietnia 1922 r.; Sergjusz Kobro — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie, dnia 26 kwietnia 1922 r.; Mieczysław Szymański — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie, dnia 26 kwietnia 1922 r.; Salomon Tajtelbaum — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie, dnia 26 kwietnia 1922 r.; Dr. Michał Menasse — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie, dnia 27 kwietnia 1922 r.; Jan Lewicki — referentem sekretarjatu prawniczego Sądu Najwyższego, dnia 3 maja 1922 r.; Stanisław Frankowski — sekretarzem sądu okręgowego w Grodnie, dnia 26 kwietnia 1922 r.; Zenon Majewski, podsekretarz sądu okręgowego w Sosnowcu — sekretarzem tegoż sądu dnia 27 kwietnia 1922 r.; Stanisław Wieruszewski, podsekretarz sądu okręgowego w Warszawie — sekretarzem tegoż sądu, dnia 29 kwietnia 1922 r.

Przeniesieni: Tadeusz Kozerski, sędzia pokoju w Sawinie — na stanowisko sędziego pokoju nadliczbowego w okręgu sądu okręgowego w Lublinie, dnia 26 kwietnia 1922 r.; Edward Jasionowski, aplikant zastępca sędziego śledczego sądu okręgowego w Kaliszu — na także stanowisko do sądu okręgowego w Łodzi, dnia 26 kwietnia 1922 r.; Józef Solarczyk, sekretarz urzędu prokuratorskiego przy sądzie okręgowym w Częstochowie — na także stanowisko przy sądzie okręgowym w Piotrkowie, dnia 27 kwietnia 1922 r.

Zwolnieni na skutek podania: Mikołaj Budkiewicz, sędzia śledczy sądu okręgowego w Grodnie — z dniem 25 kwietnia 1922 r.; Izrael Szenbrun, aplikant przy sądzie apelacyjnym w Lublinie — z dniem 26 kwietnia 1922 r.; Berisz Sygal, aplikant przy sądzie apelacyjnym w Lublinie — z dniem 26 kwietnia 1922 r.; Jerzy Paciorkowski, aplikant przy sądzie apelacyjnym w Warszawie — z dniem 27 kwietnia 1922 r.; Eugenjusz Walter, sekretarz sądu okręgowego w Grodnie — z dniem 26 kwietnia 1922 r.

Zmarli: Mieczysław Koczanowicz, sędzia Sądu Najwyższego — dnia 18 kwietnia 1922 r.; Klemens Krenn, sędzia pokoju w Wieruszowie, w okręgu sądu okręgowego w Kaliszu — dnia 7 kwietnia 1922 r.